

# Chapter 7

## AN OVERVIEW OF THE HEALTH SPENDING IN TURKEY BETWEEN THE YEARS 2002-2017

Mehmet YORULMAZ<sup>1</sup>

### 1. INTRODUCTION

The right to health is a fundamental human right adopted at both the national and international levels (Yılmaz and Yenitürk, 2015). In this sense, health is wide and versatile when examined in terms of content. The concept of health has caused to be defined in different ways until people can survive, not sick, can fulfill their daily activities, have a sense of happiness and have well-being (Larson 1991; Önder, 2014). Today, according to the most recognized health definition made by the World Health Organization (WHO) health is not only a condition of disease and disability, but also a complete condition of physical, mental and social well-being (Tengilimoğlu et al., 2017). Based on this definition, all the services offered to protect and improve health, to treat the ill and to rehabilitate people who injured are defined as health services (Pala, 2007). The health care service is an important concept that shows the development levels of countries and the effectiveness of the steps taken towards reconstruction and development (Şen and Bingöl, 2018). In this context, countries perform activities in order to improve and develop health services (Ulaş, 2018). Health care systems play an important role in the improvement of health indicators of countries, and accordingly health expenditures (Ünal, 2017).

Health expenditure is an indicator that affects the economic growth directly of a country and in increasing productivity. Health expenditures are of making in to the health sector for the procurement of health services. One of the greatest problems encountered in health economics is what expenditures meet by health expenditure criteria. In a broader sense, health expenditure generally covers expenditures made for the protection, development, and rehabilitation of health.

The importance of a sector can be understood by looking at the portion of that sector in GDP. For example, from the USA point of view, health sector seems to be a very important sector. This is because of the highest part of the resource allocated to health in GDP. In the 1950s, it spent 4.5% of GDP in the US for the health sector. In 2001, this amount increased to 14%.

---

<sup>1</sup> Selçuk University Health Science Faculty Health Management Department

cation to 6.2% of GDP, 4.5 of GDP belongs to health spending. In this context, factors such as current health indicators, social support, resource allocation and technological effectiveness of health services, price levels, and alternative uses of limited resources influence the amount of correct spending to be spent in the health sector. Thus, it should be ensured that the resources allocated to the health field are used efficiently and cost-effectively without wasting. Furthermore, in comparison with other OECD countries, because Turkey after Mexico takes, the last place must seek to progress up the ranks to save at this point.

Health expenditures have a significant place in national economies. It is again one of the major indicators of the level of improvement and development level of a country. Correspondingly, with this study, health spending analysis got from the preceding year in Turkey has been tested gathering secondary data and literature studies in electronic media means. Examining the historical process, inadequate strategies and policies developed in Turkey, experienced many problems in areas such as health reasons improper labor practices, scarce resources used both efficiently and productively and inadequate technological infrastructure. In this context, the process after 1999 is highly important in terms of health expenditures. In addition, the health transformation program, which implemented in 2003, has made significant contributions to the solution for these problems. As a result of working with the GDP spending on health following education spending has been observed to have the highest rates have been likewise attained and significantly increase almost every year by virtue of Turkey's health expenditures.

## **REFERENCES**

1. Arslanhan, S. (2010). Artan Sağlık Harcamaları Temel Sağlık Göstergelerini Nasıl Etkiliyor?. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı. Değerlendirme Notu, Temmuz.
2. Atasever, M. (2014). Türkiye Sağlık Hizmetlerinin Finansmanı ve Sağlık Harcamaları Analizi: 2002-2013 Dönemi. (43).
3. Başol, E., Işık, A. (2015). Türkiye’de Sağlık Politikalarında Güncel Gelişmeler: Sağlıkta Dönüşüm Programından Günümüze Bazı Değerlendirme Ve Öneriler, Social Science. 2(2):1-26.
4. Bora-Başara, B., Şahin, İ. (2008). Türkiye’de Cepten Yapılan Sağlık Harcamalarını Etkileyen Etmenler. H.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi. 2 (26): 319-340.
5. Bozkaya, R. Z. (2017). Türkiye’de Yaşlı Bireylerin Cepten Sağlık Harcamaları ve 2050 Yılı İçin Projeksiyon, Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sağlık Kurumları İşletmeciliği Ana Bilim Dalı Sağlık Kurumları İşletmeciliği, Tezli Yüksek Lisans Programı, Ankara.
6. Çelik, Y. (2016). Sağlık Ekonomisi. Siyasal Kitapevi, Ankara.
7. Çınaroğlu, S., Şahin, B. (2016). Katastrofik Sağlık Harcaması ve Yoksullaştırıcı Etki, Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi. 19(1):73-86.

8. Erol, H. ve Özdemir, A. (2014). Türkiye’de Sağlık Reformları ve Sağlık Harcamalarının Değerlendirilmesi. Sosyal Güvenlik Dergisi. 4(1):9-34.
9. Erten, Z. (2016). Sağlık Harcamaları Ve Sağlık Statüsü Açısından Sağlıkın Yakınsaması OECD Örneği (2003-2014), Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Yönetimi Anabilim Dalı Hastane Ve Sağlık Kurumları Yönetimi Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
10. General Directorate of Public Hospitals, Ministry of Health, 2018.
11. İstanbulluoğlu, H., Güleç M., Oğur, R. (2010). Sağlık Hizmetlerinin Finansman Yöntemleri, Dirim Tıp Dergisi. 85(2):86-89.
12. Kamacı, A., Uğurlu-Yazıcı, H. (2017). OECD Ülkelerinde Sağlık Harcamalarının Ekonomik Büyüme Üzerindeki Etkisinin Ekonometrik Analizi. Sakarya İktisat Dergisi. 6(2): 52-56.
13. Karabulut K. (1999). Sağlık Harcamaları ve Göstergelerinin Karşılaştırılması. Ankara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi.13(1): 139-152.
14. Karagöz, S. (2015). Türkiye’de Sağlık Hizmetleri ve Sağlık Harcamaları. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Ana Bilim, Tüksek Lisans Tezi, İstanbul.
15. Larson, J., L. (1991).The Measurement of Health. Concepts and Indicators. Greenwood Press, New York.
16. Loş, N. (2016). Sağlık Ekonomisi Çerçevesinde Sağlık Hizmetleri Ve Sağlık Harcamalarının Karşılaştırmalı Analizi: OECD Ülkeleri Ve Türkiye Örneği, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İktisat Anabilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul.
17. Mutlu, A, Işık, A. (2002). Sağlık Ekonomisi ve Politikaları, Marmara Üniversitesi Maliye Araştırma ve Uygulama Merkezi, Yayın No:14.
18. Önder, R. (2014). Sağlık Arama Davranışı Ve Etki Eden Etkenler. Adnan Menderes üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, Uzmanlık Tezi, Aydın.
19. Özata-Yamaç, S. (2016). Türkiye’de Sağlık Harcamalarının Sağlıkta Dönüşüm Programı Öncesi Ve Sonrası Değerlendirilmesi Ve OECD Ülkeleri İle Karşılaştırılması. İstanbul Bilim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sağlık Kurumları Yöneticiliği Anabilim Dalı, Sağlık Kurumları Yöneticiliği Yüksek Lisans Programı, İstanbul.
20. Öztürk S., Uçan O. (2017). Türkiye’de Sağlık Harcamalarının Artış Nedenleri: Sağlık Harcamalarında Artış-Büyüme İlişkisi, Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 22(1):139-152.
21. Pala K. (2007). Türkiye İçin Nasıl Bir Sağlık Reformu? Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Bursa.
22. Soysal A., Yağar F. (2015). Sağlıkta Dönüşüm Programı: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Araştırma Ve Uygulama Hastanesinde Bir Araştırma, KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi, 12(135):313-344
23. Şantaş, F. (2017). Yoksulluğun Sağlık Statüsü ve Sağlık Hizmetleri Kullanımı İle İlişkisi, Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi.13: 545-591.
24. Şen A., Bingöl N. (2018). Sağlık Harcamaları ve Ekonomik Büyüme İlişkisi: Türkiye Örneği. Akademik Yaklaşımlar Dergisi. 9(1):2.
25. Tengilimoğlu D., Işık, O., Akbolat M. (2017). Sağlık İşletmeleri Yönetimi, Nobel Yayınevi, Ankara, 69.
26. Tengilimoğlu, D., Işık, O., Akbolat. M.(2009). Sağlık İşletmeleri Yönetimi. Ankara.
27. TURKSTAT. Health Statistics Yearbook 2017
28. TÜİK (2018). Sağlık Harcamaları İle İlgili Göstergeler.

29. Uçan, O. Ve Atay, S. (2016). Türkiye’de Sağlık Harcamaları ve Büyüme Arasındaki İlişki Üzerine Bir İnceleme, Niğde Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, S:9
30. Uğurluoğlu E., Özgen H. (2008). Sağlık Hizmetleri Finansmanı ve Hakkaniyet, Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi.11(2):133-160
31. Ulaş T. (2018). Sağlık Hizmetlerinin Kamusal Niteliği Sağlık Harcamalarının Gelişimi: Seçili Ülkeler Ve Türkiye Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme. Harran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Maliye Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Şanlıurfa.
32. Ulutürk, S. (2015). Sağlık Ekonomisi, Sağlık Statüsü, Sağlıkın Ölçülmesinde Kullanılan Ölçütler ve Önemi: Türkiye Örneği, Finans Politik ve Ekonomik Yorumlar, 52(603): 47-63.
33. Ünal E., Ö. (2017). Türkiye’de Seçilmiş Temel Sağlık Göstergeleri İle Kişi başı GSYİH ve Sağlık Harcamaları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
34. www.saglikaktuel.com., A.D. 01/01/2019.
35. Yalçın, A. Z., Çakmak, F. (2016). Türkiye’de Kamu Sağlık Harcamalarının İnsani Gelişim Üzerindeki Etkisi, Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 30(4):705-723.
36. Yılmaz, V, Yenitürk, N. (2015). Türkiye’de Sağlık harcamalarına Tarihsel Bir Bakış, İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sivil Toplum Çalışmaları Merkezi, (1).
37. Yurdadoğ, V. (2007). Türkiye’de Sağlık harcamalarının Finansmanı ve Analizi, Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi.16(1):591-610.